

ДІЙОВІ АВТОРИ

АННА БАГРЯНА. Поет, прозаїк, драматург, перекладач. Народилася в м. Фастів на Київщині. Закінчила Інститут філології Київського національного університету імені Т.Шевченка. Автор 7 поетичних книг, 3 романів, 3 прозових книжок для дітей, переклала близько двох десятків поетичних і прозових книжок. Твори перекладені багатьма мовами світу. У Польщі, Бельгії, Азербайджані, Болгарії, Сербії та Р.Македонії виходили окремі поетичні книги, в Сербії і Македонії – збірники її ес. Драматичні твори ставилися в Донецькому національному обласному драмтеатрі, США (Чикаго) та Македонії (Штіп).

Лауреат Міжнародної україно-німецької премії імені О.Гончара, конкурсів «Коронація слова», «Смолоскип» (за роман «Етимологія крові»), Літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек (Канада), Міжнародної літературної премії імені Г. Сковороди «Сад божественних пісень» (2014) та ін. Член НСПУ та Асоціації Українських Письменників.

Над часом. *Драматична поема*

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 5.

У Пані ламається годинник і вона серед ночі приходить до Годинникаря. Тим часом Хвилина перетворюється на дівчину і зізнається своїм сестрам – молодшій Секунді і старшій Годині, що закохалася в чоловіка. Сестри застерігають її від гніву батька Часу. Але Хвилина не зважає на це, приходить до Годинникаря, розповідає йому про себе й про свої почуття. Батько Час, дізнавшись про витівку доньки, хоче вигнати її з дому, але мати – Ілюзія – заступається за неї. Хвилина просить прощення у батька і повертається в сім'ю. Вранці Пані забирає відремонтованого годинника. В кінці вистави звучить діалог двох закоханих, де вони разом стверджують істину: для тих, хто пізнав почуття кохання, часу вже не існує. Є лише мить, тобто вічність...

Друкувалася в антології молодшої драматургії «У пошуку театру». Постановки: Драматичний театр «ЕРА» (Київ); Музично-драматична студія «Прем'єра» (Київ); Драматичний гурток «Міфія» (Івано-Франківськ); Ужгородське державне музичне училище ім.Д.Задора (Ужгород); Театр-студія «Сьоме небо» (Вінниця).

Пригости мене горіхами. *Нетрагедія на одну дію*

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 1.

Як відрізнити справжні бажання від несправжніх? А як їх здійснити? Дуже просто: знайти чарівника! Або ж – самому стати чарівником. Молода дівчина на ім'я Ольга приходить до свого віртуального знайомого з надією, що він допоможе їй повернути втрачену радість. Відбувається захоплююча й відверта розмова двох самотніх людей, кожен із яких переконаний у власній інакшості. І, можливо, все могло б закінчитися одним великим розчаруванням, якби не... звичайні волоські горіхи.

Друкувалася в альманасі «Сучасна українська драматургія».

ДАРИНА БЕРЕЗІНА. Поетеса, прозаїк, перекладач, драматург. Автор книги поезій та прози «Камера схову» (Київ: Гопак, 2004), збірки поезій «Всього лише серпень» (Львів: Каменяр, 2007), збірки новел «Мимо жанру» (Миколаїв: Видавництво Ірини Гудим, 2010), соціально-психологічного роману «Факультет» (Київ: Смолоскип, 2017). Дипломант Всеукраїнського фестивалю поезії «Молоде вино» (2002) та Всеукраїнського

конкурсу оповідання «Що записано в Книгу Життя» (2003). Лауреат Міжнародного конкурсу найкращих творів молодих літераторів «Гранослов», літературної премії імені Богдана-Горя Антонича «Привітання життя», конкурсу Острозької академії «Витоки», Міжнародної недержавної україно-німецької літературної премії імені Олеса Гончара, другої (2017) премії конкурсу видавництва «Смолоскип» за роман «Факультет». Фіналіст Міжнародного літературного конкурсу «SweekStars 2017». Член Національної Спілки письменників України з 2006 року. Автор п'єс «Паперові фрегати», «Замах на вбивство», «Та, яка поруч».

Та, яка поруч. Монобюзнірство

Жіночих ролей - 1

У світі знемагаючого під римським ярмом Ізраїлю, світі фальшивих пророків, забобонів і безнадії ніхто не знає, що чекає на нього завтра. Головна героїня моноп'єси вповнена лишень в одному — вона має бути поруч із тим, хто з самого дитинства став головним сенсом її життя. І заради цього вона ладна на все — навіть переписати провіщене долю. Переписати — чи власноруч підштовхнути події у тому самому напрямку? Найвідоміша у світі зрада, найвідоміше у світі кохання — а може, це одна й та сама історія?

ВАСИЛЬ БОСОВИЧ. Драматург, режисер. Народився у Станіславі (Івано-Франківську), мешкає у Львові. Працює у драмі, белетристиці, кіно як сценарист, режисер і продюсер, займається громадською діяльністю. Один з ініціаторів створення, а від 1991 р. — директор і художній керівник Української кіностудії «Галичина-фільм», («Галфільм»), першої на пострадянських теренах незалежної продюсерської кінематографічної структури. Лауреат Державної літературної премії в галузі драматургії та театрального мистецтва імені І.Котляревського (1995).

Неодноразовий лауреат міжнародного конкурсу «Коронація слова»: кіносценарії «Козел Азазеля» (2000 р., диплом), «Ангел з патефоном» (2008 р., перша премія), «Ольга: свята і грішна» (2011 р., спеціальна відзнака); п'єса «Хліб по воді» (2012 р., друга премія) та ін. За п'єсами поставлено понад 30 вистав у різних професійних театрах України: «Олекса Довбуш», «Опір» (обидві -1985), «Князь Данило Галицький» (1987), «Наодинці з долею» (1988), «Залізні солдати», «Заложники» (обидві – 1989), «Скажи, хто твоя коханка?» (1993), «Ковчег. Перед потопом» (1994), «Ковчег. Перед другим пришествям» (1995, повторна пос-тановка – 2013), «Ісус, Син Бога живого» (1994), «Примадонна з хутора Заньки» (2010) та ін. п'єси, прийняті та видані Міністерством культури України в різні роки: «В очікуванні чуда», «Шість яворів і калина», «Іван Франко», «Операція з гарантією», «Процес-99», «Білих яблунь дим» та ін.

Ісус – син Бога живого. Містерія на дві дії

Чоловічих ролей – 32, жіночих - 4

Він прийшов навчати людей любові, але вони його вбили. Тесля з галілейського Назарету не перший і не останній серед велетів духа, якими пишається людство, та тільки він своїм життям, смертю і воскресінням зміг докорінно змінити світ.

У п'єсі відображено події 27-30 років у Юдеї, на той час однієї з невеликих за територією областей Сирійської провінції неозорої Римської імперії. Історія трьох останніх років життя і смерті Ісуса Христа, мотиви поведінки різних людей, вірність і зрада, подробиці побуту і повсякденного життя відображені на широкому тлі суспільно-політичної і духовної атмосфери, гострого зіткнення інтересів різних місцевих релігійних, політичних сил і окупаційної римської влади.

ЯРОСЛАВ ВЕРЕЩАК. Відомий український драматург (автор понад 40 п'єс). Народився на Львівщині, 1962 року закінчив Київський інститут театрального мистецтва ім.Карпенка-Карого (театрознавчий ф-т). Літературну діяльність почав п'єсою «Імпровізація» (1969), що пізніше дала назву збірці його п'єс (1990). Серед вистав за п'єсами Я.Верещака: «Восени, коли зацвіла яблуня...» «Експеримент», «Брате мій!..», «Банка згущеного молока», «Королівський особняк», «Проба: С.Б.» («Степан Бандера»), «Хованка», «Третя молитва» та ін.

Член Спілки письменників (з 1990), Голова Всеукраїнського благодійного фонду «Гільдія драматургів України», заслужений діяч мистецтв України.

Сонячний сторож. *Чарівна бувальщина*

Чоловічих ролей - 5, жіночих - 3

Колись маленькій дівчині сказали, якщо дуже-дуже попросити в святого Миколая чи подарунок якийсь, чи заповітне бажання, – то все неодмінно збудеться. А третьокласниця Ніка так хотіла дивитися вечірні фільми для дорослих і гуляти, і на дискотеку... От і придумала вона собі таку молитву: «Святий Миколаю, будь ласка, благаю, поки ця нічка промине, зроби дорослою мене...» Виконав бажання Ніки святий Миколай, зробив її дорослою. Та разом з нею стали дорослими всі її однокласники, які зовсім не хотіли обтяжувати життя проблемами дорослих... А повернути безтурботне дитинство зможе тільки чарівна пісня, яку Ніка має скласти до кінця дня, – не забруднивши при цьому душу дурними звичками, – пиво, цигарки, лайка, – і встоявши перед значно більшими спокусами дорослого життя.

Юда. *Діалоги при Сутності*

Чоловічих ролей - 3, жіночих - 3

Ким він був насправді, Юда Іскаріт? Зрадником, що видав поцілунком Учителя свого? Чи тим, хто роздав свої статки голоті ізраїльській і, будучи одним із апостолів, тримав казну дванадцятьох? І невже Ісус, який усіх і все бачив наскрізь, не розгледів у Юді нікчемного чоловічка, який поласиться на тридцять срібняків? Невже такому слимаку Ісус міг сказати: «Роби швидше, що маєш робити»? Ці та інші непрості запитання ставить автор у п'єсі, побудованій на сучасному матеріалі з життя двох бізнесменів, один з яких захоплюється загадковим «Євангелієм від Юди». І саме до нього з'являється якась посталкогольна мара, умовно названа Сутністю.

АРТЕМ ВИШНЕВСЬКИЙ. Режисер, сценарист, драматург. Народився у Рівному. Навчався у Рівненському державному гуманітарному університеті та у КНУТКІТ ім. І.К.Карпенка-Карого.

Засновник і художній керівник Молодіжного експериментального театру Рівного «МЕТР». Має відзнаки як режисер і актор. П'єси ставились у театрах Рівне та у Тернополі. Лауреат конкурсу «Коронація слова». Видано авторський збірник «Клаптикова порода. П'єси». Член Конфедерації драматургів України та НСПУ.

Хлопці Кет. *Драма для старшого шкільного віку.*

Чоловічі ролі – 3, жіночих – 2.

Випускний клас – пора запитань без відповідей. А тут ще й терміново необхідні гроші, щоб врятувати подругу. Кажуть, реальність має безліч вимірів, – чи ти знаходишся у тому, де катастрофи вдалося уникнути?

Про чотирьох відсутніх. *Чотири драми на чотирьох.*

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 2.

Історії про (№1) любов – жінку, яка втомилась шукати чоловіка;
(№2) надію – подружню пару, у якої має народитись дитина-індіго;
(№3) віру – поневіряння ріелтора з акційною квартирою;
(№4) хепі енд.

ОЛЕКСАНДР ВІТЕР. Киянин. Режисер, драматург, сценарист, актор. Закінчив естрадно-циркове училище (актор розмовного жанру) і КНУТКІТ імені І.Карпенка-Карого (режисер). Здійснив понад 30 постановок у Києві, Луганську, Одесі, Москві (Росія), Штіні (Македонія). Працював головним режисером радіоканалу «Культура». Співзасновник театру МІСТ. Викладав у театральних студіях, Києво-Могилянському колегіумі, НАКККІМ.

Автор віршів, радіо, естрадних, кіно і телесценаріїв, інсценізацій, п'єс. Твори публікувалися в журналі «Дніпро», альманасі «Сучасна українська драматургія», антологіях «Потойбіч паузи», «13 сучасних українських п'єс». Твори перекладалися, публікувалися, втілювалися у сценічних читаннях і постановках в Україні (Київ, Львів, Харків, Дніпро, Маріуполь), РФ, Білорусі, Естонії, Польщі, Сербії, Іраку, Вірменії, Грузії, Македонії, Франції, Греції, Туреччині, США. Лауреат і переможець фестивалів і конкурсів в Україні та закордоном. Володар Президентського гранту для молодих митців, II премія Бієнале актуальних мистецтв, лауреат та призер конкурсу «Коронація слова», мережі Євродрама. Одна з п'єс включена до каталогу кращих п'єс Європи ЕТС.

Яблука. *Ескізна вистава на фестивалі витончених мистецтв «Амплуа» (Київ). По-ставлена на режисерському курсі КНУТКІТ імені І.Карпенка-Карого*
Чоловічих ролей – 2, жіноча – 1.

Передчуття народження. Народження, що стає смертю і смерть, яка відкриває шляхи в невідоме, але давно очікуване. Актор і солдат. Двоє друзів, що заблукали в тумані власних бажань, і дивна спокусниця – господиня старого саду. Але що насправді спокушає – можливо, таємниця? Та, що надає сенсу життя і сенсу смерті? І що робити, коли пізнати таїну може тільки один? Тікати? Вбивати? Вмирати? Десь далеко вирує величний Рим. Вічне місто, вічність якого виявилась такою ж химерою, як і смак яблук

зі старого саду. Вони помирають чи народжуються? Вони гублять чи знаходять? Переможці чи жертви? Хто може дати відповідь? Вони ставлять запитання, але не впевнені, що хочуть почути відповідь. Ще не впевнені. Бо залишилось зробити останній крок. Останній крок до розуміння того, чому починають помирати яблука...

Слон, легший за вітер. Поставлена у Львівському театрі-студії «Ми».

Чоловіча роль – 1, жіноча – 1

Реальність перетворюється у сон. Сон виявляється реальністю. Непомітна межа, тонка лінія, на якій балансують герої, намагаючись нарешті стати кимось більшим, ніж тінь власних ілюзій. Кожен крок наближає пробудження чи навпаки робить сон глибшим. Як у цьому розібратись? І як знайти серед цих химер один одного та не загубити себе? До пробудження залишилось півкроку. Варто лише пригадати майбутнє...

ОЛЕКСАНДР ГАВРОШ. Драматург, сценарист, прозаїк. Народився в Ужгороді. Закінчив факультет журналістики Львівського національного університету ім. Франка. Працював завідувачем літературно-драматичної частини в Закарпатському обласному українському драмтеатрі. П'єса «Ромео і Жасмин» друкувалася в журналах «Київська Русь» (2007) та «Дніпро» (2009), а також у збірнику п'єс-переможців «Коронації слова» за 2006–2007 роки. П'єса «В Парижі красне літо...» була надрукована в журналі «Київська Русь» (2008). П'єса «Вони йдуть» вийшла у книжці «Коньяк з дощем» (2009), п'єса-пародія «Не лїзь!!! або Пацан Незнайко ніколи не здається!» була надрукована в альманасі «Корзо» (2008). У 2010 році п'єса «Ромео і Жасмин» поставлена в Київському народному студентському театрі «Вавилон» (переможець фестивалів «Київська театральна весна» та «Театральний форум – 2010»). Того ж 2010 року «Ромео і Жасмин» поставлена у Дніпропетровському академічному українському музично-драматичному театрі імені Т.Шевченка.

Лауреат журналістської премії ім. Йосипа Терелі за 2009 рік. Член Асоціації українських письменників. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Коронація слова» 2007 р. (II місце) та лауреат 2008 р. у номінації «драма» за п'єси «Ромео і Жасмин» і «В Парижі красне літо...».

В Парижі гарне літо... *Інтелігентна драма на чотири дії*

Чоловічих ролей – 7, жіночих – 4.

Інтелігентна драма про життя видатного українського художника Адальберта Ерделі, який вчився в Будапешті, тривалий час проживав у Німеччині та Франції, але все-одно повернувся на свою малу батьківщину – Закарпаття, де в часи сталінізму зазнавав нападок та гонінь. Нині його ім'я носить Закарпатська художня академія, а його полотна є одними з найдорожчих серед українських художників ХХ століття. П'єса написана за автобіографічною прозою та нотатками самого Ерделі.

ІННА ГОНЧАРОВА. Драматург, прозаїк, засновник та керівник Театру «Маскам Рад». Киянка. Співорганізатор Міжнародного театрального фестивалю JoyFest (проходить щорічно з 2013), координатор Міжнародного фестивалю історичного кіно «Поza часом»

(щорічно з 2014), координатор фестивалю української класичної музики «Смальта» (щорічно з 2015), режисер, журналіст.

Закінчила історичний факультет та аспірантуру КНУ ім. Тараса Шевченка, друга вища освіта: економіка, управління підприємством. Досвід викладацької роботи в різних вишах Києва. Викладала історію, українознавство, культурологію, інвестиційний менеджмент. Лауреат літературних конкурсів. Участь у літературних збірках в США та в Росії (в Росії до 2013 року). Автор художніх книг, історико-філософських та психологічних есе, зокрема «Доктрина масонства», «Точка комфорту», «Десять заповідей для неслухняних батьків». Має шістнадцять режисерських робіт, зокрема «Той самий Мюнхгаузен» Горіна, «Дні Турбіних» Булгакова, «Про шкоду тютюну» Чехова, «Маленький принц» Сент-Екзюпері, «Кам'яний господар» Пушкіна, постановки авторських творів. Вистави «Ніч напередодні Різдва» і «Маленький принц», «Про шкоду тютюну» – учасники кількох міжнародних театральних фестивалів (Румунія, Польща, Болгарія, Естонія, Албанія).

Вівальді – нотний портрет. Музично-хореографічна драма
Чоловічих ролей – 4, жіночих – 2.

Після стрімкого злету та визнання в молодому віці великий венеційський композитор Антоніо Вівальді помер у злиднях, його ім'я на довгі роки було фактично викреслено з історії світової музики. П'єса розповідає про нове відкриття музики Вівальді на початку 20-ст. Дія п'єси відбувається в трьох вимірах: на початку 20-го ст., коли в одному з італійських монастирів було знайдено рукописи Вівальді, у 18-му ст. – ескізно висвітлено основні етапи життя маестро, і в наші дні, коли весь світ захоплюється музикою Вівальді. Вимір 18-го ст., знайомить із культурою Венеції того періоду: з її щорічними веселими карнавалами, розкішним вбранням, з одного боку, з іншого боку – із залежністю композиторів від примх моди, з рабським становищем митців, які мали можливості для праці тільки завдяки впливу багатого покровителя. Таким покровителем для Вівальді стала Церква. Події п'єси відбуваються в Італії, Нідерландах та Австрії. Саме в Австрії злиденно закінчилися дні маестро на землі. Проте завдяки новому народженню Вівальді в 20-му ст. ми й сьогодні слухаємо його музику, яка вражає навіть найвибагливішого слухача своєю гармонійністю і сучасністю.

ОЛЕГ ГОНЧАРОВ. Прозаїк, поет, кіносценарист, драматург. Народився на Львівщині. Навчався в політехнічному інституті м. Харкова та Івано-Франківському інституті нафти та газу. Керував студентським театром «Ковчег» у Білорусі. Має в активі 23 п'єси, автор романів: «Основна ціль атаки», чотирьох повнометражних кіносценаріїв, численних гумористичних оповідань, різножанрових музикальних творів.

Майже всі п'єси мають три варіанти перекладу: на українську, російську та білоруську мови, деякі з них вже мають переклади на англійську мову. Має відзнаки конкурсу «Коронація слова», лауреат ІІІ конкурсу радіо п'єс «Відродимо забутий жанр». Вистави йшли на сценах України та Білорусі.

Бумеранг. Чорна комедія на дві дії
Чоловічих ролей – 5, жіночих ролей – 4.

Любовні походеньки Еліота Льовена призводять до чергового скандалу, який потрапляє на сторінки паризьких газет. Родичі вирішують відтіснити дядечка від управління сімейним бізнесом. Щоб віддалити свій вирок і обдурити родичів, Льовен має намір якийсь час полежати в комі... Дивний російський трунар і гумовий двійник Льовена – все це сплетено в яскравий клубок з непередбачуваним фіналом...

«Венечка». *Драма на дві дії*
Чоловічих ролей – 9.

Аскольда Ярчука, котрий встиг відбути кілька термінів у зоні, вже не влаштовують накрадені гроші, йому хочеться на верхівку влади. Але «походу до влади» заважає син – Веня, котрий від недостачі батьківського піклування та любові, стає залежним від наркотиків. Складні відносини батька й сина закінчуються шантажем та передчасною смертю сина...

Драма має відзнаку на II Міжнародному конкурсі «Корнічуковська премія».

ВОЛОДИМИР ДАНИЛЕНКО. Письменник. Народився на Житомирщині. Закінчив філологічний факультет Житомирського педінституту, аспірантуру. Автор книжок: «Місто Тіровиван», «Сон з дзьоба стрижа», «Лісоруб у пустелі» (есе і критика), «Газелі бідного Ремзі», «Роман у стилі бароко», «Капелюх Сікорського», «Тіні маєтку Тарновських», «Грози над Туровцем». Автор п'єс «Гроші для Йонеско», «Напис на замерзлому вікні», компакт-дису радіоп'єс «Струнний квартет для собак». Лауреат літературного конкурсу у м. Філадельфії (США), літературних премій імені І.Огієнка та «Благовіст».

Гроші для Йонеско. *Комедія*
Чоловічих ролей – 6, жіночих – 3.

У провінційній театральній трупі, репертуар якої складається з низькопробних побутових п'єсок, визріває скандал. Група молодих акторів прагне долучитися до актуальних мистецьких пошуків. Вирішують ставити комедію Йонеско «Голомоза співачка», та кошти на експериментальну постановку не заплановані. Отоді й визріла не вельми приваблива авантюра: перекваліфікуватися на крутих діловарів і заробити гроші самотужки. Це, звісно, було б дуже смішно, якби в умовах нашого мистецького сьогодення не викликало таких сумних роздумів...

Малюнок на замерзлому вікні. *Елегія*
Жіночих ролей – 1.

Рідкісна за жанровими ознаками п'єса-елегія передає найтонші нюанси почуттів юної дівчини, яка втратила коханого батька, а відтак змушена співіснувати з жорстоким вітчимом. З роздумів дівчини читач розуміє, що вітчим – убивця батька дівчини, та юна героїня не усвідомлює цього.

Поставлена в НЦТМ імені Леся Курбаса у співпраці з театром В.Завальнюка «Перетворення».

СЕРГІЙ ЖАДАН. Поет, прозаїк, есеїст, драматург, перекладач. Народився на Луганщині. Закінчив Харківський педагогічний університет. Автор поетичних збірників: «Цитат-

ник» (1995, Київ), «Генерал Юда» (1995, Київ), «Пенсі» (1998, Харків), «the very very best poems, psychedelic stories of fighting and other bullshit (вибрані поезії 1992-2000)» (2000, Донецьк), «Балади про війну і відбудову» (2001, Львів), «Історія культури початку століття» (Київ, 2003), «Цитатник» (Харків, 2005); прозових книжок «Біг Мак» (Київ, 2003), «Депеш Мод» (Харків, 2004), «Anarchy in the UKR» (Харків, 2005), «Гімн демократичної молоді» (Харків, 2005). У 2006 вийшли збірки творів «Біг Мак?» (Київ) та «Капітал» (Харків). Перекладає з німецької, білоруської та російської мов.

Власні тексти перекладались німецькою, англійською, французькою, польською, сербською, хорватською, литовською, білоруською, російською, вірменською мовами.

П'єси ставилися у театрах Києва та Харкова.

Гімн демократичної молоді (культурним героям дев'яностих). Трагікомедія на дві дії

Чоловічих ролей – 14, жіночих 3, хор.

Недавня історія демократичних перемін і спроб побудувати новий гармонійний світ обернулися катастрофою. Власне з катастрофи, а саме з «коми» від спроби самогубства і починається п'єса. Головний герой – «борець», що став непотрібним незалежній країні, намагається збудувати з друзями «гей-клуб» – своєрідний пародійний символ демократичних цінностей. Подібно до традиційного вертепу в п'єсі монтуються дві частини: сакральна – з історією любові до свободи та її переродженням, і світська – калейдоскоп соковитих характерів-масок нового часу: бізнесмени, чиновники, рекетири, іноземні пастирі. У монтажний принцип побудови вплетено своєрідних Арлекіна і П'єро, які з'являються в різних іпостасях і зрештою рятують життя героєві...

П'єса поставлена в Національному театрі імені І.Франка.

БОГДАН ЖОЛДАК. Драматург, кіносценарист, прозаїк. Киянин. Народився в сім'ї письменників, здобув вищу філологічну освіту (КНУ імені Т.Шевченка). Оприлюднив як драматург гопак-оперою «Конотопська відьма», а потім «Хто зрадить Брута?» в Національному театрі імені І.Франка. Написав багато інших п'єс для різних театрів. Зокрема «Закоханий чорт» і «Глина» – переможці всеукраїнських конкурсів з драматургії. Автор сценаріїв до художніх кінофільмів «Козаки йдуть», «Відьма», «Запорожець за Дунаєм», «Іван та кобила», «Дорога на Січ».

Лауреат кінопремії імені І.Миколайчука за сценарій до фільму «Іван Франко». Публікувався в прозових перекладних альманахах Хорватії, США, Канади, Німеччини, Білорусії та Японії. Член НСПУ та НСКУ.

Жетон. Реп-драма на дві дії з прологом і антрактом

Чоловічих ролей – 7, жіночих – 5, масовка – 8.

Проблеми знання і незнання, проблеми кохання і некохання – на тлі шалено інтригуючої правди, яка повільно постає перед гіперінтелектуалами а також і зомбованою частиною населення – ось суть «Жетону». Молодь навіть і не здогадається, що усі

ігрові автомати, насправді є, страшно подумати, чим... Як можна розсекретити таємницю? Завдяки коханню. А от — чи можна перемогти?

Швидка кров. П'єса на 16 міні антрактів

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 4.

Про невикористані можливості донорства та кров'яної ковбаси межі студентів театрального вишу, про навколишню злочинність та про несанкціоновану боротьбу з нею, про щире кохання, яке народжується там, де його бути не може, розповідає п'єса, яка може бути.

ТЕТЯНА ІВАЩЕНКО. Драматург. Киянка. Закінчила Національний університет культури та мистецтв. В її творчому доробку авторки понад десяток п'єс, більшість з яких побачила світло рампи. З 1996 року в Київському театрі на Подолі здійснено постановки трьох п'єс: «Зумій за хвіст спіймати бісенятко, або «Як вийти заміж», трилера «Я вбив» за п'єсою «Вільний стрілок» та п'єси про життя Івана Франка «Таїна буття». Надалі чимало п'єс авторки знайшли сценічне втілення в театрах Києва, Дрогобича, Дніпра, Житомира, Луганська, Івано-Франківська, Запоріжжя та інших міст України. Заслужений діяч мистецтв України.

Замовляю любов. *Майже серйозна комедія*

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 2.

П'єса про зраду. Жіночу жагучу самотність і палке бажання знайти відряду в коханні. Нехай несправжньому, замовленому за об'явою у газеті. Будь де. Будь з ким. Про неприйняття чоловічою холодною логікою палкої жіночої емоційності. Любовні переживання і розчарування подано через іронічні, трагікомічні ситуації...

Скажена голубка. (дописи Фріди КАЛО, які не потрапили до її щоденника). *П'єса-трансформер*

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 2.

Життя всесвітньовідомої художниці Фріди Кало суголосне нашому часу! Революція в Мексичці, якою дихала Фріда, перегукується з Революцією Гідності в Україні. Любов та зрада, низини й вершини творчості... Доля великої Фріди – закликає людство до співчутливості та гуманізму.

ОЛЕНА КЛИМЕНКО. Драматург. Народилася у Львові, мешкає у Києві. Закінчила російську філологію КДУ імені Т.Шевченка. Працювала редактором відділу образотворчого мистецтва видавництва «УРЕ». Відома за творами: «Святополк окуяаний», «Дивна і повчальна історія Каспара Гаузера, що була зіграна трупою італійських акторів у славному місті Нюрнберзі напередодні Різдва Христового 1836 року», «Насреддін в Бахчисараї», «Ковчег», «Щодо можливості кінця світу в одній окремо взятій країні», «Інтермеццо» та інших. В НЦТМ імені Леся Курбаса видана збірка її п'єс «Святополк, Каспар Гаузер, Насреддін та інші» та спільно з ХУМ втілено виставу «Дивна і повчальна історія Каспара Гаузера» (реж.О.Шапоренко).

Глобоканалізація. *Фарс на одну дію.*

Чоловічих ролей – 7, жіночих – 3.

Дія п'єси відбувається в холі житлового будинку, де в підвалі повністю до стелі залило ресторан «Сімейні цінності із стриптиз-баром». Мешканці чотирьох квартир радісно зустрічають дивом врятовану екзот-танцівницю Маріану. Під спільним тонізуючим впливом шампанського, горілки і потопу справа закінчується загальним канканом. А потім вони дізнаються, що затоплено ще й підвал сусіднього будинку, де знаходиться банк.

Інтермеццо.

Чоловічих ролей – 3 (один актор може виконувати 4 епізодичних ролі).

Жіночих ролей – 1 (одна актриса може виконувати 3 епізодичні ролі).

Дія п'єси відбувається наприкінці вересня 1932 року. Редактора (у ньому просвічуються окремі риси В. Свідзинського) привозить на свою сільську дачу офіцер ОДПУ Т. Майзель, аби той терміново відредагував збірку класиків марксизму. Побут редактора бере на себе сусідка, комсомолка Тамара. Однак у дворі редактора зустрічають зовсім інші, потойбічні істоти – лісовик Хо, пес Лапко і кішка Муруня, що виявляється богинею смерті Мораною. Протягом чотирьох днів редактор дізнається про майбутні страхітливі події – голодомор, власну смерть – і з жахом бачить, як все це невблаганно наближається. І все-таки наприкінці Хо обіцяє поету, що Україна воскресне з попелу Комуністичної імперії.

ІГОР ЛИПОВСЬКИЙ. Драматург, режисер, кіносценарист, поет. Закінчив Калуський коледж культури і мистецтв (режисура).

ЛЮБА ЛИПОВСЬКА. Драматург, режисер. Закінчила Рівненський університеті культури і мистецтв. Викладала у Калуському коледжі культури і мистецтв (теорія драми, історія театру, сценарна майстерність, режисерська і акторська майстерність).

ЛИПОВСЬКІ працюють в м. Калущ (Івано-Франківська область) і районі. Здійснили до 100 постановок вистав за п'єсами зарубіжних авторів, українських класиків і сучасних драматургів, в тому числі і їхніх власних творів. У 2006 році відбулася прем'єра молодіжного експериментального театру «ЛюбАрт». В репертуарі авторські п'єси Липовських («Маняки», «Прямокутне сонце», «Вулиця ім. шафи Леонардо», «Бойків світ», «Скочмен»), постановки «Самогубства самотності» Неди Нежданой та «Антигоні» Жана Ануя та багато ін. В доробку авторів п'єси різної тематики і жанрів (понад 40 п'єс і 10 кіносценаріїв). Лауреати конкурсу «Коронація слова» (2005 р. – III премія в номінації «П'єси» («П'ять нещасних днів»); 2006 р. – лауреати в номінації «Кіносценарії» (Стигмати»); 2013 р. – спеціальна премія від Київського академічного Молодого театру («Випадок з текстом»). «П'ять нещасних днів» була надрукована в альманасі «Сучасна драматургія», №3. У 2010 році видана збірка п'єс «Дивна гра» (вид-во «Акцент», м. Калущ).

Випадок із текстом. *Експериментальна сюрреалістична драма.*

Чоловічих ролей – 3, жіночих – 3.

Реальні-надреальні особи Він і Вона. Їхнє безглузде, абсурдне кожноденне життя доведене до механічних дій. Віддзеркалення їхніх alter ego у персонажах з малих

букв а-а і б-б, які в пошуках своєї сутності звертаються на суд до Пріапа (відомого і дуже сумнівного персонажа з давніх міфів). Екзотична незаймана кореспондентка Колібрі з постійним пошуком сенсаційних новин у несенсаційному житті. І над усім цим – Всесвіт і вічна пісня Кита.

Без зброї. *Одноактна героїчна драма зі змінними прологом і епілогом відносно часу і місця дії*

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 1.

Спроба переконливо подати героїчні події минулого, загибель воїнів УПА у бункері, або кінець боротьби і героїчна смерть молодих людей у роки Другої світової війни на території Західної України. В основі сюжету реальні події, але узагальнені, романтизовані і подані символічно. Тобто драма є символістичною як пам'ять про минуле.

СВІТЛАНА ЛЕЛЮХ. Драматург, режисер, актриса, журналіст. Киянка. Після закінчення театрознавчого факультету Київського держуніверситету ім. І. Карпенка-Карого працювала актрисою, режисером дитячих театрів, завідуючою літературної частини Київського театру маріонеток. П'єси пише з 1980 року, постановки яких відбулися в багатьох театрах України. Зокрема, п'єса «Коломбіна, П'єро, Арлекін» у постановці Київського ТЮГу неодноразово ставала лауреатом міжнародних театральних фестивалів та й він був нагороджений за цю ж п'єсу «Київською пектораллю». У творчому доробку є також такі п'єси для дітей, як «Майже як у казці», «Ляльки та Гібрида», «Казка з Майдану», «Щоденник немовляти» та інші.

Заповідник. *П'єса для дітей із батьками.*

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 1.

Трагікомедія, яка народжується із паралельних художніх світів людей і тварин, де останні борються за своє природне виживання. В різноманітних життєвих ситуаціях виявляється світло душ одних та ницість і пожадливість людців інших.

ОЛЕГ МИКОЛАЙЧУК-НИЗОВЕЦЬ. Драматург, журналіст, кіносценарист. Народився на Луганщині. Закінчив КНУ імені Т.Шевченка. Екранізовані сценарії «Видряпатися на попа» та «Український Соломон». П'єси ставилися в театрах України, США (Чикаго), Словаччини (Праяшев) та Білорусі (Мінськ). Твори перекладалися у Франції, Сербії та Македонії. Має відзнаки на фестивалях «Театр on line» у Мінську, радіо п'єс «Відродимо забутий жанр», «Коломийські представлення», «Коронація слова», «Українська революція 1917 – 1921 років», конкурсу комедій «Золоті оплески».

Переможець конкурсу мережі театрального перекладу Театрального центру Дім Європи і Сходу в Парижі «ЄВРОДРАМА». Учений секретар НЦТМ імені Л.Курбаса. Член Конфедерації драматургів України, член НСПУ.

Троянда біла, троянда червона... *Історія одного театру*

Чоловічих ролей – 8, жіночих – 4.

Історична драма про становлення Театру корифеїв. У цій п'єсі все переплелося чотирма сюжетними лініями: перша та центральна – кохання Садовського та Заньковецької, друга – стосунки між іншими майстрами (Кропивницький, Саксаганський, Карпенко-Карий, Садовська-Барілотті); третя – погляд на театр людей з іншого середовища (родина генерала Драгомирова, художник Репін тощо); четверта – погляд на цю історію очима Арлекінів, або «театр у театрі». Отже, «Троянда біла, троянда червона...»

Диригент Янголів, або Яблука Симиренко. Драма на одну дію

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 4.

Під час «червоного терору» у 1917 – 1921 роках гине два світоча української науки та культури – вчений Левко Симиренко та композитор Микола Леонтович. Що їх об'єднує в трагічному завершенні земного шляху: обидва мали квитки для еміграції за кордон, однак так і не змогли нікуди виїхати...

Кульмінацією твору стає найтрагічніша мандрівка Леонтовича, коли він у січні 1921-го пішов провідати свого батька до села Марківка. По дорозі композитор відвідує своїх друзів та знайомих: спершу товариша ще з студентських часів Якіма Греха, а потім Надію Танашевич, з якою разом працював над оперою «На русалчин Великдень».

П'єса стала переможцем конкурсу серед письменників України «Українська революція 1917 – 1921 років».

БОГДАН МЕЛЬНИЧУК. Драматург. Народився на Тернопільщині. Закінчив факультет журналістики ЛНУ ім. І. Франка. У театрах України поставлено майже 40 п'єс та інсценізацій драматурга. Лауреат всеукраїнських літературно-мистецьких премій імені Іванни Блажкевич, Богдана і Левка Лепких, Уласа Самчука, літературної премії імені Ірини Вільде, міжнародної премії «Сад божественних пісень» імені Григорія Сковороди, багаторазовий лауреат конкурсу «Коронація слова».

Нині – головний редактор журналу «Літературний Тернопіль». Член НСПУ. Заслужений діяч мистецтв України.

Жінка без голови. П'єса для одного актора (спільно з С. Львівською).

Чоловіча роль – 1.

Твір розкриває одну з болючих для України впродовж останніх років тем – наслідки вимушеної еміграції за кордон українців з метою заробітку. Проте цього разу мова не про жінок, а про трагедію їхніх чоловіків. У центрі п'єси – художник, який, коли його дружина поїхала до Італії, заледве не опустився на соціальне дно, проте все ж зумів побачити у своєму тьмяному житті світло в кінці тунелю...

Вільна обручка, або парубок і спокусниці. Сучасна комедія (спільно з М. Балицькою)

Чоловічих ролей – 9, жіночих – 9.

Троє друзів-інтелігентів (письменник, художник і балетмейстер) вирішують нарешті одружити четвертого зі своєї компанії – лікаря-рентгенолога. Він, дивлячись на дівчат переважно крізь екран свого апарата, явно «засидівся» в парубках. Несподівано для друзів Віталій після низки кумедних ситуацій усе-таки закохується, але не в жодну з тих наполегливих дам, які претендували на весільну обручку...

ВАСИЛЬ НЕВОЛОВ. Театрознавець, драматург, перекладач. Народився на Дніпропетровщині, мешкає у Києві. Закінчив Київський державний інститут театрального мистецтва імені І.Карпенка-Карого (театрознавство), аспірантуру цього ж інституту. Працював на різних посадах, зокрема очолював театральний відділ у Мінкульті. Завідувач Лабораторії народного мистецтва Українського центру культурних досліджень, кандидат мистецтвознавства, проректор Інституту екранних мистецтв імені І.Миколайчука. Лауреат Державної літературно-мистецької премії імені І.Котляревського. Заслужений діяч мистецтв України, член Національних творчих спілок – письменників, журналістів, театральних діячів. Автор п'єс, інсценізацій, перекладів, втілених на сценах України.

Берестечко. *За віршованим романом Ліни Костенко у співпраці з Олександром Дзекуном.*

Притчева історія про Богдана Хмельницького – українського месію (Бог – дан), який не витримав спокуси славою, багатством, жінками... Звістка про зраду пані Гелени та суд над нею затьмарили свідомість Богдана і це, врешті, призвело до військової поразки під Берестечком. Зрада татарів. Розпач війська. Полон. А по суті, поразка під Берестечком – це поразка української національної ідеї – об'єднання православних народів в єдину незалежну православну державу.

Божа сльоза. *За мотивами повісті Миколи Косміна. Драма-притча. Жіночих ролей – 1, чоловічих – 1*

В основі п'єси – доля подружжя Івана і Броні, які прожили спільне нелегке життя і на завершених життєвому шляху переглядають його найдраматичніші повороти, пов'язані з жахливими суспільними катаклізмами 1932-1933 років, що спіткали Україну через злочини радянського терору.

НЕДА НЕЖДАНА. Драматург, поет, культуролог, перекладач. Народилася в Краматорську, киянка. Закінчила КЛУ (французька філологія) та НаУКМА (культурологія). Навчалася у Центрі сучасної експериментальної драматургії А.Дяченка. Працювала журналістом, заввідділом театру в журналі «Кіно-Театр», завлітом, сценаристом, сценарним редактором. Працює в НЦТМ імені Леся Курбаса (керівник відділу драматургічних проєктів). Викладала у КНУ імені Т.Шевченка, КДУ імені Б.Грінченка. Співзасновник театру «МІСТ». Автор віршів, п'єс, радіо, кіно- і телесценаріїв (більше 80 постановок), статей, а також перекладів п'єс із французької, російської, білоруської мов. Збірки: поетичні – «Дерева і люди», «Котивишня», драматургічна – «Провокація іншості». Фахова реалізація (публікації, читання, постановки, участь у конкурсах і фестивалях) здійснена в Україні, Білорусі, Росії, Польщі, Грузії, Киргизії, Вірменії, Естонії, Литві, Македонії, Болгарії, Косово, Сербії, Франції, Німеччині, Швеції, США, Іраку, Австралії, ПАР, Туреччині. Три п'єси включені до каталогів кращих п'єс Європи.

Переможець мистецьких конкурсів (СтАрт, «Коронація слова», «Смолоscopic», «Київська Пектораль», грант Президента та інших). Голова Конфедерації драма-

тургів України, патрон України на біенале «Нові Європейські п'єси» у Вісбадені (Німеччина), голова українського комітету МЕО (Франція), одна з переможців конкурсу п'єс Світової Конференції Жінок Драматургів у Стокгольмі (Швеція), конкурсу п'єс «Пальмарес» у Ліоні (Франція).

Загублені в тумані. Драма-фентезі

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 3

Дім із дивною родиною у світі, загубленому в тумані. Тут падають бомби і літаки, і незрозуміло, з якого боку і хто стріляє, і що принесе дарунок, а що – смерть... У небі збивають літак, і чоловік іде шукати людину, яка впала з неба, а в цей час вона з'являється в домі і виявляється тією, з якою він виріс, яку найбільше кохав... Хто вони тепер – вороги? І що станеться із цим світом, коли розсіється туман?

Лауреат конкурсу «Коронація слова», сценічне читання п'єси відбулося на фестивалі Євродрама в Лісабоні (Португалія) португальською мовою.

Отvetka@ua. Моно-бомба. Посвята співаку Василю Сліпаку із позивним «Міф».

Жіноча роль – 1

Героїня п'єс каву, пробує прийти до тям після катастрофи, і думає, що ж робити із ненародженою дитиною, із собою, із музикою, із запрошенням на весілля з Росії бути дружкою, адже дружити вона вже не може, і взагалі, що робити з цим світом? Бо йде війна, велика гібридна війна, уже світова, і щоб вижити, їй потрібна «ответка»...

Сценічне читання відбулося в мистецькій акції «Лабіринт із криги та вогню» в Центрі Курбаса, а постановка - в Запорізькому муніципальному театрі "VIE".

СВІТЛАНА НОВИЦЬКА. Режисер, драматург, сценарист. Народилася у Кам'янець-Подільському. За фахом театральний режисер. Тривалий час працювала у Чернівецькому муздрамтеатрі ім.О.Кобилянської, де були поставлені три її п'єси: «Я утопилася в тобі...», «Котилася торба», «Крейзі». (Остання була надрукована.) Загалом написала понад 20 драматичних творів й інсценізацій. Її мистецтвознавчі статті публікувалися у місцевих періодичних та спеціалізованих виданнях, зокрема «Театральній бесіді». Видала дві авторські збірки п'єс: «Відкривається завіса» і «Відгомін віків». Драматичні твори С.Новицької друкувалися в «Буковинському журналі», в антологіях «У пошуку театру», «Мотанка» та «Сучасна українська драматургія» №3, були поставлені у професійних театрах, зокрема, Тернополя та Миколаєва, в студентських і аматорських театральних колективах. З 2008 року працює на чернівецькому телебаченні. Є автором біографічних програм «Невигадані історії» про видатних людей України (телеканал «Буковина»), документально-ігрових фільмів: «Життя під грифом «таємно», «Повернення Митрополита», «Подорож у Середньовіччя».

Стримувала нагороди на телефестивалях: «Перемогли разом» (Севастополь 2008), «Калинові острови 2009 (Чернігів) та 2011 (Львів)», КМФДФ «Кінолітопис 2014». Член НСТДУ.

Балада про дівчину Агнешку та двох лицарів-суперників. Гра в Середньовіччя
Жіночих ролей -1, чоловічих – 4, хлопчик, мандрівні актори, сторожа.

В основі п'єси давні легенди та перекази пов'язані з історією західних українських земель. Орієнтована на постановку в натуральних декораціях – стародавніх замках чи фортецях, насамперед – у Хотинському фортифікаційному комплексі. Кохання юної польської панянки Агнешки до українського козака Северина не входило в плани її батька – коменданта фортеці, який заради збереження миру, пообіцяв її руку і серце турку Енвер-бею. Суміш пристрасті та підступності в результаті призвела до трагедії і запізненого каяття.

Приборкання непокірливої. Шкільна комедія, майже за Шекспіром.

Жіночих ролей – 4, чоловічих – 4.

Молода вчителька з допомогою свого коханого – режисера ТЮГу, вирішила організувати в школі драматичний гурток, щоб старшокласники краще зрозуміли творчість Шекспіра. На тлі репетицій відомої комедії, між школярами та, власне, й самою вчителькою і її коханим, вирують пристрасті не менші за шекспірівські...

АНАТОЛІЙ ПОКРИШЕНЬ. Драматург. Народився у Конотопі Сумської області. Закінчив Московське військово-училище цивільної оборони, вищі центральні офіцерські курси. Тривалий час служив офіцером старшого командного складу. Після звільнення з армії працював завідувачем художньо-постановочної частини Чернігівського філармонічного центру. Автор поетичної збірки «Вірші, що написані серцем», книги прозових творів «Вожделение», «Хрущевець», «Крембрюле». Автор роману «Записки офіцера Радянської армії», книги «Казки для дорослих від дідулі Анатолія».

Лауреат конкурсу «Української патріотичної пісні у Канаді» (1996 р.). Лауреат міжнародної премії «Сад божественних пісень» імені Григорія Сковороди, лауреат міжнародної премії імені Миколи Гоголя «Тріумф» (2017 р.) та Чернігівської літературної премії імені Леоніда Глібова (2017 р.). За п'єсу «Балада про Крути» отримав почесну нагороду на Всеукраїнському конкурсі Міністерства культури «Українська революція 1917 – 1921 років» (2018 р.).

Беатріче Коцюбинського.

Чоловічих ролей – 10, жіночих – 5.

Майже таємний роман Михайла Коцюбинського та Олександри Аплаксіної. Вони не могли бути разом, і не могли бути окремо. Вони не уявляли життя один без одного, але і не здатні були змінити скрижалі невблаганної долі... Вони жили ніби у спокійний час, але це була оманлива та гнітюча тиша в лабетах царського самодержавства. Вони були до нестями щасливі, і до відчаю нещасні у своїх почуттях... Вони жили передчуттями Великого вибуху нової історії.

Різдв'яна містерія

Жіночих ролей – 3, чоловічих – 3.

П'єса-сценарій як для професійних колективів, так і для культосвітніх закладів. Біблійна історія про народження Ісуса Христа подана автором у широкомасштабному форматі з використанням усіх виразних театральних засобів. Особливої уваги заслуговує музичне оформлення дії, використання відомих духовних пісенних творів.

ВАСИЛЬ ПОРТЯК. Народився в с. Кривополе Верховинського району Івано-Франківської області. Закінчив факультет журналістики Київського університету ім. Т.Г.Шевченка та Вищі курси режисерів і сценаристів при Держкіно СРСР. Автор збірок «Крислачі», «У снігах», «Новели», «У снігах» (доповнене видання), «Четверо за столом» (у співавторстві), друкувався в численних антологіях. Автор екранізованих сценаріїв «Меланхолійний вальс», «Вишневі ночі», «Нам дзвони не грали, коли ми вмирали», «Атентат. Осіннє вбивство в Мюнхені», «Нескорений», «Залізна сотня», багатьох документальних стрічок. П'єса «Гуцульський рік» створена за мотивами одноіменної новели.

Твори В.Портяка перекладалися словацькою, білоруською, угорською, англійською та японською мовами. Член НСПУ. Лауреат премії імені П.Усенка.

Гуцульський рік. Моноп'єса

Чоловіча роль – 1.

На перший погляд, це дуже проста історія багатолюдної родини сільського дяка часів визвольного руху, коли смерть чатувала як на бійців УПА, так і на всіх, хто їх підтримував. Та розказана ця історія такими скупими й виразними засобами, які дозволять створити виставу непересічного мистецького рівня.

Переможець конкурсу моноп'єс МоноЛІТ.

СТАНІСЛАВ РОСОВЕЦЬКИЙ. Драматург. Народився в Херцброк (тепер у складі м. Білефельда) в Німеччині, але при перетині кордону СРСР отримав нове свідоцтво про народження з фальшивими даними. Тому в довідкових виданнях різнобій, для літератора не фатальний. Доктор філологічних наук, професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, автор близько 350-ти наукових і науково-популярних праць, надрукованих, окрім України, ще в 12-ти країнах і ще 4-ма мовами. Художню літературу пише українською і російською мовами, при цьому п'єси друкувалися в Україні, романи виходили в Україні, Німеччині й Росії, оповідання в Білорусі, Канаді, Німеччині, Росії.

Лауреат (2007) і дипломант (2011) «Коронації Слова» в номінації «П'єси», переможець конкурсів «Нова книга» (2007), на найкращий україномовний твір Днів фантастики у Києві (2010), конкурсу журналу «Свиток» 2012 р. (ФРН), фіналіст конкурсу «Книгуру» (2015). Повніша інформація у «Енциклопедії «Слова о полку Ігореве» і «Шевченківській енциклопедії», у Вікіпедії.

Шекспір як ви та я. Комедія в трьох актах

Чоловічих ролей – 9, жіночих – 9.

Про останні три роки життя Шекспіра, проведені в рідному Страдфордї. На надійній документальній основі автор вибудовує свою концепцію Шекспіра як творця життєлюбного і глибоко зануреного до своєї сучасності, безумовного автора приписуваних йому творів. Дотепний і провокативний, Шекспір у комедії вправно розв'язує гротескові та комічні ситуації в житті домочадців, він не позбавлений пороків свого часу, безстрашний перед смертельною хворобою. У пропонованій комедії немає «хрестоматійного глянцю», більш того, вона епатажна і не позбавлена дошкульного народного

гумору, носіями якого є образи трьох площадкових акторів-примар, що гротесково коментують перипетії сюжету.

ВОЛОДИМИР СЕРДЮК. Народився на Буковині. Закінчив Чернівецький держуніверситет імені Ю. Федьковича (факультет романо-германської філології) та Київський театральний інститут імені І. Карпенка-Карого (факультет кінознавства). Стажувався на факультетах журналістики університетів Фрейзера та Вікторії (Ванкувер, Канада) та у Всесвітній службі корпорації Бі-Бі-Сі (Лондон, Великобританія). Автор трьох романів, 15 п'єс, більш ніж сотні оповідань. Лауреат літературного конкурсу «Коронація слова».

До найближчої зорі... Комедія

Чоловічих ролей – 3, жіноча – 1

П'єса звертається до засадничих моральних аспектів дорослішання молоді, яка навчається у старших класах. Тим, перед ким відкривається вибір життєвого шляху, потрібна підтримка наставника. Водночас, юні не бажають приймати готові рецепти чи зразки поведінки, бажаючи особисто зробити свої власні помилки. П'єса у жартівливій, а не в повчальній формі, послугує наочним зразком достойного вибору прийнятних варіантів. Після її перегляду молоді люди отримують більше впевненості, підступаючи до розуміння – яким саме має бути Добро.

НАДІЯ СИМЧИЧ. Драматург, прозаїк. Народилася у Смілі (Черкащина). Закінчила філологічний факультет Черкаського педінституту. Багаторазовий лауреат Всеукраїнського конкурсу «Коронація слова» Лауреат Першої премії у номінації «Авторська казка» І Всеукраїнського конкурсу дитячої літератури «Золотий лелека» (збірка казок «Казки про Невидиму силу»).

Її драматичні твори друкувалися в антології молоді драматургії «У пошуку театру», альманаху «Сучасна українська драматургія», газеті «Шкільний світ» та журналі «Дніпро». Вистави за п'єсами автора ставилися у Молодому театрі і студії театру МІСТ.

Країна ЗЕРО. Фарс на 2 дії

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 9

Школа в районному містечку живе своїм звичним життям. Вирішуються поточні справи, будуються плани на майбутнє, на роботу влаштовуються нові люди... І раптом – як грім серед ясного неба – у школу під виглядом вчителя прокрався шпигун, який хоче знайти недоліки в їхній діяльності! Становище ускладнюється тим, що школа колись, кілька років тому, виграла грант із впровадження елементів фінської освіти, і з того часу знаходиться на експерименті, про який всі давно щасливо забули... Хто шпигун? Як на найвищому рівні провести декаду, продемонструвавши неіснуючі досягнення, або лишилися задоволеними всі – і шпигун-невидимка і високе начальство з райво?

Хата, або Кінець епохи вишневих садів. Трагікомедія. Лауреат І премії конкурсу «Коронація слова» за 2012 рік. Поставлена в Молодому театрі під сценічною назвою «В чому диво, тьотю?»

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 5.

Дія відбувається в одному з обласних центрів України в наші дні. Поряд із хатою, в якій живе велика родина, будується новий багатоповерховий будинок. Автостанку біля будинку нові господарі планують побудувати саме на місці хати. Обманом у господаря хати видурюють документи, і ставлять родину перед фактом – хату продано. Проте родина так просто здаватися не збирається...

ОЛЕКСА СЛІПЕЦЬ. Драматург, поет, режисер. Киянин. З дитинства захоплювався авторською піснею, бард, автор багатьох пісень. 1996 року закінчив режисерський факультет Київського театрального інституту ім. Карпенка-Карого (курс Е.Митницького), працював у театрі і на телебаченні, викладав у вишах та проводив майстер-класи. Водночас займається літературною роботою. Автор п'єс «Хроніки першого курсу», «Яничари», моноп'єси «Фатальний сон закоханого опера». Член НСПУ.

Фатальний сон закоханого опера. Моноп'єса

Чоловіча роль – 1.

Досвідчений Опер з важливих кримінальних справ був людиною мудрою і вельми практичною. А тому мріяв масштабно: якщо одружуватися, то з жінкою найкрасивішою, найбагатшою, найрозумнішою. І наснився йому на цю дразливу тему символічний, щоб не сказати, містичний сон...

ОКСАНА ТАНИЮК. Мистецтвознавець, драматург. Закінчила КГТІ імені І.Карпенко-Карого, факультет театрознавства. Друкувалась у таких журналах, як «Український театр», «Театр», «Театральная жизнь» та інших. Після інституту працює в театральному музеї імені А.Бахрушина (Москва). З 1991 року співзасновник «У'АРТ» – першої української галереї на Арбаті, яка згодом стає підґрунтям для створення Культурного Центру України в Москві. З 1993 по 1996 – заступник Генерального директора Центру з творчих питань, відповідає за культурну політику інституції.

З 1996 – переїздить до Києва, працює в НЦТМ імені Леся Курбаса заст. директора з дослідно-експериментальної роботи. Також досліджує постдраматичні напрями сучасних театральних текстів. Пише прозу та драму. («Весть о Феечке» проза, п'єси, що увійшли в збірку «Казки для дорослих»: «Сон Лакшми, увиденний Вишну в своем сне, или Медитация на тему Игры богов», «Мене вбив Іонеско», «Мадам і Єва», «Авва і Смерть», «Ніч Елеонори День», «Х Y Z, або Пост Аріадни. Текст для пост драми» (надрукована в альманасі У ЛІКА). «Авва і Смерть» та «Ніч Елеонори День» поставлені на сцені НЦТМ імені Леся Курбаса. П'єса «Ніч Елеонори День» у 2010 році була перекладена і видана італійським видавництвом La mongolfiera. П'єса «Мадам і Єва» перекладена македонською, опублікована в «Антології української драми» (Македонія, 2014). Член НСПУ та НСТДУ.

«Х Y Z-1», або «Пост Аріадни. Текст для постдрами». Медитация в бардо

Ролі – 3, 2, 1 – за бажанням режисера.

Діють тут Х, Y, Z – текст один на всіх як різні стани свідомості (аспекти) Одного. «Пізнаючи пустотність власного розуму в якості природи і розглядаючи її в якості влас-

ної свідомості, ти перебуваєш у стані божественного розуму Будди» (Бардо Тходол).
*Текст п'єси можна читати по горизонталі і по вертикалі. Або взагалі не читати...
П'єса надрукована в філософсько-поетичному альманасі «У ЛИКА» під псевдонімом
Гр. фон Манке.*

МАДАМ І ЄВА. *Екзистенціальний детектив*

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 2.

Історія ця проста наче райські яблука. Якось одного разу талановитий письменник написав геніальний роман і раптом знищив його. Ні, ця історія не про це...

Коротко кажучи, якось одного разу пізно ввечері до вас зненацька може завітати незнайома. Яка ще й нахабно звинуватить вас у вбивстві коханого. Але ж ви достеменно знаєте, хто його кохана та єдина. Бо Єва – це ви.

Проте якщо сказати вже зовсім просто... Пошук та ідентифікація власного «Я» з його постійними мандрівками у своє ідеальне, актуальне, майбутнє, об'єктивне та суб'єктивне – ось насправді детективна дружина цієї історії.

Перекладена македонською і надрукована в «Антології української драми» в Скоп'є.

НАТАЛЯ УВАРОВА. *Драматург, сценарист.* Народилася у Мелітополі Запорізької області, навчалася у МВУК та у КНУТКТ імені І.Карпенка-Карого. Як кіносценарист працювала над серіалом «Сусіди». Має 15 театральних постановок у театрах України та Європи. Відзнаки: II премія на бієннале актуальних мистецтв України за п'єсу «Незбагненне серце».

Шахрайки. *Дуже сучасна комедія.*

Жіночих ролей – 5, чоловічих – 2

Якщо доля підкинула тобі лимон – зроби з нього якщо не лимонад, то хоча б чай з лимоном. За цим принципом і живуть героїні цієї комедії.

Дві дівчини – Жулька та Оля – разом знімають кімнату. Грошей постійно не вистає, хоч обидві і працюють. Одного разу, залишившись і без грошей і без роботи, дівчата вирішують цю проблему у досить незвичний спосіб: вони вплутують себе до цілої низки незвичайних ситуацій, з яких виплутуються, заплутуючи інших...). Але усе закінчується добре, бо Жулька – справжній генератор ідей.

Поставлена у 4 театрах (Україна та Словаччина) та на радіо (Rozhlas a televízia Slovenska, RTVS).

ВАЛЕНТИН ТАРАСОВ. *Драматург, режисер, тележурналіст, актор.* Народився в Краматорську Донецької області, мешкає у Києві. Закінчив Київський театральний інститут імені І.Карпенка-Карого. Десять років працював актором у Дніпропетровському російському театрі імені М. Горького. Працює на телебаченні як сценарист, телеведучий, телережисер, головний режисер телекомпанії та режисер-постановник. Автор кількох кіносценаріїв, романів та п'єс. П'єси друкувалися в журналах «Кіно-Театр», «Дніпро», альманасі «Сучасна українська драматургія» (випуск 3), антології «Потойбіч паузи», ставилися в Україні, РФ, Білорусі, Казахстані, Естонії.

Має відзнаки: премія «Січеславна» за дебют у драматургії, премія «Телетріумф», а також багаторазовий лауреат та переможець конкурсу «Коронації слова» як драматург, сценарист і прозаїк, зокрема «Гран-Коронація» у номінації драми. Член НСПУ.

Сезон шлюбних ігор. *Комедія-фарс*

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 2

П'єса про перипетії сучасного сімейного життя, про оригінальний засіб двох подружніх пар перевірити свої почуття і внести нові враження у своє життя.

Скажена співачка з невідоми. *Комедія*

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 4

П'єса про талановиту співачку з клубу, яка намагається досягти успіху, долаючи інтриги шоу-бізнесу. А також про її містичного супутника, який чи то переслідує її, чи то допомагає здолати незгоди...

Одержала Гран-прі конкурсу «Коронація слова», Грант Президента для молодих митців, поставлена у Київському Молодому театрі.

ЛЮБОВ ЦУКОР. Драматург, перекладач, критик. Народилася в передмісті Харкова. Закінчила ХНУ імені В. Каразіна за спеціальністю українська мова та література. Три роки вивчала сучасну драматургію на кафедрі історії української літератури філологічного факультету. Магістерська робота стосувалася дослідження сучасної української літератури, а саме – драматургії Неди Нежданой. На основі цієї роботи є декілька публікацій та диплом конкурсу молодих науковців. Волонтер «Південного посту» у Харкові (2015-2016).

Автор п'єс, які перемогли у низці конкурсів, зокрема: «МоноЛІТ» (2013), «Кальміус» (2016 (III) та 2017 (I місце)), а також перекладів з італійської (Л. Піранделло). З 2017 редактор освітнього проекту «На Урок», лектор вебінарів та автор статей.

Генії не люди. *Трагедія на дві дії для шести акторів. Переможець конкурсу «Кальміус» (I місце).*

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 4.

П'єса про Моцарта, але не тільки. Це історія трагедії генія, який розтратив усього себе у пошуках гармонії. Світ недосконалий, але своєю музикою Моцарту вдалось зробити його трохи кращим. Та за це довелося заплатити завелику ціну. Сповідь митця в останні хвилини життя, втручання Доли у перебіг подій, спокута та смерть під звуки найкращої у світі музики.

Прихисток. *Моноп'єса. Переможець конкурсу моноп'єс «МоноЛІТ».*

Жіноча роль – 1.

Дія відбулась восени 2013 року. А може, відбувається й зараз. Хоча не виключено, що це станеться завтра. Гра зі свідомістю. Коротка містична п'єса про дорогу додому. Про те, як страшно одному у загадковій темряві. Надія є тільки на власний прихисток. Але може так статися, що він вже впустив до себе дещо страшніше за невідоме у

темряві. Хоча не виключено, що це історія про кохання і сумніви, бажання вивільнитися і бути щасливою у своїй схованці.

ІГОР ЮЗЮК. Драматург, театрознавець. Народився в м. Печеніжин Коломийського району Івано-Франківської області. Закінчив факультет КІР Львівського ВВПУ. Автор 19 п'єс та майже 30 статей з театрознавства, історії театру, надрукованих в журналах «Український театр», «Театральна бесіда», «Дніпро», інтернет-ресурсах. П'єси «Таїни сільського цвинтаря», «Вінні-Пух та його друзі», «Панна, що возить фортепіано на возі», «Дон Жуан з Коломиї» (за повістю Л. фон Захер-Мазоха), «Війна» поставлені театрами в м. Коломия, Львів, Дніпро, Заставна. Вистава театру «Дивосвіт» «Таїни сільського цвинтаря» стала лауреатом 17-го Всеукраїнського театального фестивалю в м. Очаків в номінаціях: «1 премія», «Краща чоловіча роль». Вистава FRANCO-ТЕАТРУ «Дон Жуан з Коломиї» перемогла в номінації «Краща вистава» на 3 театральному фестивалі «Комора». П'єса «Цілком таємно. Після ознайомлення знищити» увійшла в лонг-лист 8 Міжнародного бієнале «Вільний театр» (Білорусь, Великобританія) в номінації «П'єса на суспільно-політичну тему». П'єси «Portfolio або Квадрат відчаю» та «Мурашине коло» – лауреати фестивалю витончених мистецтв «Амплуа».

Камінний хрест. Повернення. Студія в 3 діях

Чоловічих ролей - 8, жіночих – 6

Джон – праправнук Івана Дідуха – героя новели В. Стефаніка «Камінний хрест», менеджер великої канадської компанії, приїжджає в Україну у службових справах. Відвідує село своїх предків. Як і 100 років тому, з села їдуть люди за кордон на заробітки. Замість працьовитих, талановитих людей залишаються ледарі, хворі, німі. Як, наприклад, Василько: ледар, цинік, хуліган. Джон закохується в юну красуню – Христину. Але до дівчини небайдужий і Василь. В сутичці він важко ранить дівчину. Знавісний від скоєного, Василь валить хрест Івана Дідуха. Розкинувши в сторони руки, утворює «живий» хрест. Усвідомлюючи провину всіх Дідухів, Джон встановлює на горбі новий камінний хрест.

Цілком таємно. Після ознайомлення знищити. Драма в 2-х діях

Чоловічих ролей – 4

Гордій, Петюня і Лисяк – друзі, які 20 років тому, створили підпільну антирадянську групу і були арештовані КДБ. Лисяка - засудили, а Гордій і Петюня стали свідками у справі, давши потрібні свідчення. Лисяк проживає в США і має намір повернутися, щоб розібратися в цій історії. Друзі побоюються цього повернення. Але боїться і генерал СБУ Дубина, слідчий у тій справі. Щоб запобігти неприємностям, Дубина пускає в хід всі важелі впливу спецслужби. Чи існує правда в архівах спецслужб? Чи готове суспільство сприйняти цю правду? Чи готово воно жити з цією правдою? П'єса увійшла в лонг-лист 8 Міжнародного бієнале «Вільний театр» (Білорусь, Великобританія) в номінації «П'єса на суспільно-політичну тему».